

הופעת מידת המלכות במשפחה

"על פי ה' פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה ה' את משה".

אנו ממשיכים להלך במדבר בצל השכינה, בתוך סדר מיוחד שבו "איש על מחנהו ואיש על דגלו". כהמשך להוראת המיקום והתפקיד המיוחד של כל אחת מהקבוצות בתוך מחנה השכינה.

בפרשתנו אנו לומדים על תפקידים המיוחדים של בני גרשון ומררי, על דיני אשם, מתנות כהונה, סוטה, נזיר, ברכת כהנים וקורבנות הנשיאים.

המשותף לכל הדברים הוא שמירת המסגרת הייחודית, הזכויות והחובות ביחס למערכת, כשכל אחד שומר על מקומו, על תפקידו ועל ייחודו:

- שילוח הטמאים מחוץ למחנה: שמירה על מסגרת קדושה והבדלות אילו שנפלו ממדרגתם.

- הגוזל ונשבע לשקר: תיקון המצב בו נלקח ממון שאינו שייך ללוקח. הממון של כל אדם הוא לפי מה שנתן לו האלוקים.

- מתנות כהונה: הבנה שיש מתנות מסוימות לשבט במעלה רוחנית גבוהה, לפי מה שנתן לו האלוקים.

- אשה סוטה: שמירה על ברית הנישואין בין אנשים שיועדו זו לזה. התייחדות אסורה עם אישה שכרתה ברית עם אדם אחר.

- נזיר: החזרת האיזון למי שיצא מאיזונו.

- ברכת כהנים: זכות הניתנת אך ורק לאנשים שנתקדשו בברית הכהונה.

- קורבנות הנשיאים: הקרבנות שווים במתכונתם, אך לכל קרבן ייחודיותו על פי כוונת הנותן.

כל אדם יש לו המסלול שלו שעל ידו הוא בא לאשרו, לתכלית הניתן, שבו הוא מתדבק ליוצרו, ולא יוכל לבא למגמת חפצו במסלול אחר, אף על פי שהוא מסלול ישר בעד אחרים. על כן צריה כל אחד להיות מוקיר מאוד את מסלולו המיחד.

זה הדבר נוהג באיש פרטי, וקל וחמור בכללות עם, שכפי ההתעלות וההתרבות של הקלל לעמת הפרט, ככה התגדל החובה והדייק הנמרץ לשמר את המסלול המיחד שעל ידו הקלל כלו מוצא בו אשר רב. (הראיה קוק, יש לך כנפי רוח, אות מ')

המילה "נשא", שמה של פרשתנו, מופיעה בהמשך הפרשה בהקשרים שונים שמיד נתייחס אליהם.

אך לפני הכל - מה בכלל משמעותה של מילה זו?

לשרש נ.ש.א משמעויות רבות וכולן קשורות ואחוזות זו בזו, מובנן מתפרש מתוך הקשרו, אך אפשר לקשור את כולן למשמעות של רוממות, גדילה והעצמה:

מנה-ספר, הרים (גם במשמעות: רומם, העלה) העביר, טלטל, לקח, קיבל, החזיק, הכיל, סלח, סבל, הסיר, הפנה, בפר (=העדיף), התרומם, גבה. וגם: השיא.

ריבוי הפעלים הנגזרים מהשורש נ.ש.א המופיעים בפרשתנו, מרגש ממש: לדוגמא:

א. "נשא את ראש בני גרשון...": "על פי ה' פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה ה' את משה" - לכל אחד תפקיד ומשא מיוחדים, לפי שורש נשמתו.

ב. פרשת סוטה: כאן יש פגיעה בנישואין, שהם התייחדות אישה לאיש מיוחד באמצעות ברית הכרותה ביניהם.

ג. "ישא ה' פניו אליך": בברכת כהנים אנו מתברכים שה' יסיר כעסו ונזכה לנשיאת חן ולסליחה.

ד. קורבנות הנשיאים: "...נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח" כל אחד נתן אותו קרבן בדיוק, אך לכל קרבן הייתה כוונה פנימית שונה.

כשכל אדם מכיר את מקומו ומעלתו, שמח בחלקו וק"ו שאינו גוזל את מה שלא ניתן לו, (מכיר במעלת הכהנים, נותן להם את מתנותיהם כפי שהצטווה, מכיר בזכותם לברך ברכה מיוחדת) העולם הוא עולם מתוקן, שמח ובעיקר עולם מתוקן. נקי. עולם נישא.

הגענו לחג השבועות לאחר ספירת ארבעים ותשעה יום. מידתו של היום האחרון היא "מלכות שבמלכות", שהיא מידתו של דוד המלך.

מלכות היא מידה של שמירה על הגבולות, על הנקיות.

"המלכות: אין לה מעצמה כלום". מידת המלכות היא ההבנה הפשוטה שלכל אחד חלקו שלו והוא שמח בו ושמח שיש לחברו את חלקו שלו, בלי קנאה. "אין מלכות נוגעת בחברתה כמלוא הנמה".

אנו מתפללים: "ותן חלקנו בתורתך". לכל אחד חלקו שלו בתורה, ה"אות" המיוחדת לו.

כשנפנים בחיינו את הערך של הנקיות שבה לכל אחד יש את המסלול שלו, נקבל תורה בשמחה ובנקיות. והקב"ה מצידו יברכנו: ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

חג שמח!

הרבנית שריק כהן

מאמנת לזוגיות בחירית - משמחת כולל מר"א, מבשרת ציון

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם